

SLOVENE

Štev. 36. POLITIČEN LIST ZA SLOVENSKI NAROD. Leto XXXII.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah štev. 2.

(vhod čez dvorišče nad tiskarno).

Z urednikom je mogoče govoriti le od 10.—12. ure dopoldne.

Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Uredniškega telefona štev. 74.

V Ljubljani, v ponedeljek, 15. februarja 1904.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob polu 6. uri popoldne. — Velja po pošti prejemati: za celo leto 26 K, za polovico leta 13 K, za četrt leta 6-50 K, za 1 mesec 2 K 20 h. V upravnštvu prejemati: za celo leto 20 K, za pol leta 10 K, za četrt leta 5 K, za 1 mesec 1 K 70 h.

Za pošiljanje v Ljubljani na dom je dostavnine 20 h. — Plačuje se vnaprej.

Upravištvu je v Kopitarjevih ulicah štev. 2.

Vsprejema naročnine, inserate in reklamacije. — In s e r a t i se računajo enostopna pettversta (dolžina 72 milimetra) za enkrat 13 h, za dvakrat 11 h, za trikrat 9 h, za več kot trikrat 8 h.

V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta 20 h. — Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Upraviškega telefona štev. 188.

Vojska v Aziji.

Sedaj imamo zopet razni »svetovni časnik« in njih sotrudniki priliko, da iz komarjev delajo slone in iz koblic velblode. Celó neki dunajski »svetovni« časnik te vrste se sam norčuje iz svojih in drugih poročil. V svoji nedeljski prilogi je namreč včeraj svojim »bravcem« položil na mizo šest slik, ki pojasnjujejo te le brzojovke: 1. Tokio, 8. febr.: Rusko topničarico »Mandžur« so Japonci razstrelili, da se je potopila na dnu morja. 2. Tokio, 9. febr.: Ruska topničarica »Mandžur« se potaplja. 3. Tokio, 10. febr.: Ruska topničarica »Mandžur« brodi na valovih brez krmila. 4. London, 11. febr.: Ruska topničarica »Mandžur« se je jako poškodovana rešila v pristanišče. 5. Pariz, 12. febr.: Ruska topničarica »Mandžur« je srečno odbila japonski napad in se vrnila v pristan. 6. Petrograd, 13. febr.: Ruska topničarica »Mandžur« je razvila bojno zastavo in je pripravljena, da odplave.

Tako so Japonci, Angleži in tem prijazni listi razglasili širom sveta mali praski pred Port Arturom in Čemulpom, o katerih smo i mi poročali, kot »velike pomorske bitke«, v katerih so drzni, pogumni in z vso evropsko kulturo prepojeni in prekvašeni Japonci »sijajno premagali« lene, nerodne in zaspane ruske »barbare«. Nam pa se zdi, da se skrivač ne more ponášati z junaštvom, ako v temni noči stopi izza plota ter neprijatelju zapali streho. In to so Japonci storili v noči od ponedeljka na torek. Sicer pa so, kakor se glasi zadnje poročilo iz Tokia, tudi japonske ladje prišle precej opraskane iz jeklenega dežja, ki so ga sipali ruski topovi.

Doslej pač ni govora ne o japonskih zmagah ne o ruskih porazih, ker ples se je sele pričel in kdor se zadaji smeje, temu gre od srca. In ko bi bili Japonci tudi uničili vse rusko brodovje pred Port Arturom, bi s tem le podžgali rusko energijo na suhem, kjer se bode končno odločila vojska in kamor ne morejo niti najmočnejše oklop-

nice. Japonci so poslali takoj prvi dan skoraj vse svoje brodovje v boj, da zakrijejo izkrcavanje svojih polkov na Korejo, dočim imajo Rusi še močno brodovje v Črnem in Baltičkem morju, ki more še vedno v skrajni sili in v pravem času priti na pomoč ruski armadi.

Kakor smo že javili, so ruske križarice »Bajan«, »Gromoboje«, »Rossia«, »Rurik« in »Bogatih« prodrle led ter iz Vladivostoka odplule skozi morisko ožino Tsugarn na široko morje; mimogreda so z granatami poskropile japonsko mesto Hakodate. Namen teh ladij je očitno ta, da se združijo z ruskim brodovjem, ki je na poti v Azijo iz Sredozemskega morja. To so oklopnice »Oslaba« in križarici »Dmitrij Donskoj« in »Avrora« s 153 topovi ter torpedovkami. Ako se posreči, da se s temi ruskimi ladjami združi brodovje pred Port Arturom, potem je mogoča velika pomorska bitka v kitajskem ali japonskem morju. Recimo, da so Rusi na morju poraženi in da zadnja ruska ladja plava »na valovih brez jadra in krmila«, bode prvič tudi japonsko brodovje brez jadra in krmila, ker Rusi menda ne bodo rok križem držali. Drugič pa, in to je glavna stvar, se odloči vojska med Rusi in Japonci na suhem v Koreji ali Mandžuriji.

Prvi japonski uspehi na morju torej niso odločilni, že danes pa trdijo »veščaki«, da bode Rusija na suhem v tla poteptala japonske čete. Japonci so sicer dobri in hrabri vojak, drzni in pogumni, kar so dokazali pred desetimi leti v vojski s Kitajci. Toda v vojski ne odloči vedno pogum, sicer bi bila Avstrija zmagala tudi l. 1866, na Češkem, marveč žilava vstrajnost in pa živi viri, ki poživeljajo armado. In v tem oziru Rusija vsaj trikrat prekaša Japonsko.

Zato že danes ugibljejo »diplomatje«, kaj stori Evropa, ako Rusi zmanejo Japonce na suhem. Neki angleški diplomat pravi: V tem slučaju mora Anglija Japoncem priskočiti na pomoč, ker ne sme dopustiti, da bi Rusi v Aziji postali premčeni. In izključeno ni, da se potem prične vojska na življenje

in smrt med »ruskim medvedom« in »angleškim kitom«. To bi bil polom, da bi se tresla vsa zemlja in blede luna skrila v oblakih dima. No, to bi bil »špas« za razne časnikarje, ki preže na novice, kakor nekdo na grešne duše.

Pa tudi za ta slučaj se Angleži že zanašajo na Kitajce. Isti angleški diplomat, ki ga je dunajski židek vprašal za njegovo mnenje, se tolaži, da se potem zgane kitajska klada ter vrže raz sebe vse evropske »kulturonosce«, ki ji trgajo kos za kosom zemlje. To angleško upanje ni prazno. Pribiti je namreč, da so Angleži nabujkali Japonce v boj proti Rusom, da si mejtem »osvoje« Tibet v Srednji Aziji in morda še zagotove bogat plen na Balkanu.

Kitajska vlada je sicer proglasila v japonsko-ruski vojski popolno nevtralnost, toda kitajski vladi se more toliko verjeti kakor turški, namreč nič. Saj je znana zadnja »vestja« kitajskih bokserjev proti »tujcem«, katere je kitajska vlada podpirala z vsemi sredstvi. In če Angleži pridobe denarja vedno lačne kitajske mandarine, da spravijo na noge sto ali dvestotisoč lačnih bokserjev, udero v Mandžurijo ter razrušijo edino rusko železnico, ki veže Rusijo z vzhodno Azijo preko Sibirije, potem je za rusko armado na bojišču resna nevarnost.

Ruska armada bi bila potem brez kruha, brez smodnika.

Toda v tem slučaju, tako sodimo, bi se tudi Francija kot Rusije zaveznica morala ganiti, sicer vsa rusko francoska zveza nima pomena. S Francijo pa bi brez dvoma potegnili Italija.

Potem pa bi železni Mart moril otroke v zibel. Da ne pride tako daleč, za to naj skrbi gasilno društvo v Haagu in Berta Suttner.

Z bojišča.

Na večino časopisja silno vplivajo londonske brzojavke. Na podlagi teh brzojavk piše Japoncem prijazno časopisje, da Rusija ne bo mogla spraviti pravočasno dovolj

moštva na mandžursko mejo, češ, da so na sibirski železnici še nezadostne priprave za prevažanje vojaštva. Te priprave bi komaj zadoščale za dovažanje živeža, ker ima železnica samo en tir in potrebuje vlak, ki prevozi 21 kilometrov v uri, iz Moskve do Port Artura najmanj štiri tedne. Ti poročevalci popolnoma pozabljajo, da Rusija pač ni bila zadnja leta slepa, da bi ne skrbela za vsak slučaj za zadostno vojaško silo v Mandžuriji. Kar se tiče napadov Čun'guzov na sibirsko železnico, katerega izvestni krogi komaj pričakujejo, je treba pripomniti, da Rusi gotovo niso pozabili sovražnih napadov na železnico l. 1900 in da znaten del ruskega vojaštva straži to železnico. Povdarjamo še enkrat: Angleški viri naj govore, kar jim drago, saj se ve, da jih pri tem vodi samo kramarska politika, da bi poskočili angleški papirji in da bi Rusiji vsaj finančno mogli škodovati. Zato tudi pišejo samo o ruskih izgubah pri Port Arturu, japonske pa zakrivajo ali taje, in vendar lahko vsak ve, da Rusi iz svojih topov ne streljajo z kne-deljini...

Brzojavk prihaja vsak dan cele kupe, navadno prihajajo najprej vihravo iz Londona, nato iz Pariza, ki so Rusiji prijaznejše, naposled pa preko Dunaja iz Petrograda, ki napravljajo vtis največje treznosti. Rusi sami priznajo, da so bili po prvem zavratnem napadu nekako iznenadeni, da pa so takoj nato bili na svojem mestu ter da z veliko hladnokrvnostjo izvršujejo svoj načrt. Da Rusi ne mislijo v najkrajšem času končati boja, priča tudi poročilo, da je varšavski gardni polk dobil povelje oditi v vzh. Azijo. Gardni polki so le v izrednih slučajih dobivali v vojskah taka povelja. Vsi sibirski vojaški okraji so dobili mobilizacijska povelja. Tudi vojak sosednih okrajev so poklicani pod orožje, rezervniki ondostnih polkov in mornarice so dobili ravno taka povelja, tudi vsi rezervni častniki po vsej Rusiji so dobili naznanilo vstopiti v službo, da se z njimi izpopolni sibirske ruske čete. Rusija nakupuje veliko število konj. Vrhovnim poveljnikom ruskega konjenišva v vzhodni Aziji je imenovan general R e n n k a m p f. Najnovejša imenovanja se dalje glasé: ruski admiral mornarice, R v i d e s t v e n s k y, pride na mesto admirala Starka za poveljnika eskadre na skrajnem vzhodu, za šefa generalnega štaba v vzhodni Aziji je imenovan general Š i l i n s k y. Admiral S k r y d l o v je ne-

LISTEK.

Pismo s Kitajskega.

(Vesello Kovač, apost. misijonar.)

Ts i n a n f u, 10. jan. 1904.

Razni evropski listi imajo precej nerazvorne poročevalce in dopisnike na Kitajskem. Vedne slutnje, neprestane bojazni! Bokserje in njih sorodne duše vidi njih razgreta domišljija na vseh koncih in krajih. Čudno! Pred zadnjim bokerskim vstankom razni diplomatje o kaki splošni nevarnosti niso hoteli verjeti ničesar. Vsa opominjevanja misijonarjev, ki razmere na deželi vendar najbolj poznajo, so bila zaman. Kakor znano, se misijonarji niso motili, njih oči niso videle prečno.

In sedaj? Ravno nasprotno. Misijonarji, ki žive med narodom, vedó le-to, da uradništvo — s prav majhnimi izjemami — in ljudstvo proti inozemcem in kristjanom sploh že dolgo ni bilo v tako prijaznem razmerju, kakor zadnje dve leti. A oni, ki so bili pred

štirimi leti neverni Tomaži, so sedaj pravi bojazljivci...

Da pa so razmere med Rusijo in Kitajsko, razmeroma Japonsko in Rusijo, do skrajnosti napete, to je Evropejcem ravno tako znano, kakor nam Azijcem. — Kitajec in Japonci sta najboljša prijatelja. Neverjetno je, kak vpliv imajo Japonci v raznih kitajskih pokrajinah. Človek, ki vidi to prijazno razmerje, nikdar ne bi mislil, da je bila med tema dvema prijateljema pred desetimi leti precej vroča praska. A vse je pozabljeno. Kam to prijateljstvo meri, ni težko razvidno. Gre se za devizo: Azijo Azijcem! A ta izrek uresničiti, je sedaj še težko. Kitajska ima še premalo izvežbanega vojaštva. Zato taka prizanesljivost proti Ruski. Na Kitajskem so začeli prekasno preustvarjati vojaštvo. Na resen odpor od kitajske strani sedaj še ni misliti. In če bi poskusili, je njih poraz tudi v zvezi z Japonsko gotov. Ako pa bi posegle druge velevalsti vmes, dobi ves položaj seveda drugo lice.

Razmerje med Nemci in Kitajci v Santungu je precej ugodno. Zadnji čas namreč

Nemci tu ne uganjajo one politike nestrpnosti, kakor v domovini. Dobro namreč vedo, da jim je v korist le prijazno razmerje s kitajskimi oblastmi in narodom. S prodiranjem nemške železnice prodira tudi nemški vpliv in nemška moč v deželo. Pred letom dni kitajska vlada nemškega konzula v Tsinanfu še ni priznala; sedaj pa je nemški zastopnik v Tsinanfu osebnost, s katero se računa. Ravno predvčerajšnjim je umrl tukajšnji nemški konzul, Lange. Bil je dober diplomat in v osebnem občevanju jako prijazen. Dosegel je marsikaj od mandarinov, česar bi se drugim ne bilo posrečilo.

Zadnji čas je bil tukaj nameščen vojaškim instruktorjem avstrijski častnik. O njem se je sam nemški konzul izrazil, da dela za nemške (ne avstrijske) interese. Drugače bi ga ne pripustili do te službe.

Avstrija dobi prav koncilijantnega kitajskega zastopnika na Dunaj. Piše se Jan in je bil povsod prijazen Evropejcem. Zadnje leto je bil v Tsinanfu in tu sem se seznanil tudi jaz z njimi. Med vsemi tukajšnjimi mandarini je bil on bržkone najinteligentnejši.

Na njegov ukaz je igrala godba zadnjič pri obedu povodom cesarične 70letnice avstrijsko cesarsko pesem. Tačas še ni vedel, da pride kot kitajski zastopnik na Dunaj.

V sosedni pokrajini Če-li vlada grozen glad. Tudi srednje premožni kmetje morajo prijeti za beraško palico. Celo leto ni palo namreč kapljice dežja. Cele trume teh stradalcev so prišle k nam v Šantung. Tu sicer ni lakote, a ljudstvo je revno, da skoro samo nima kaj jesti.

Strahje videti lačne in razcapano tolpe beračev, ki se preganjajo po mestnih ulicah. Oblast jim deli dvakrat na dan pred mestnimi vrati skledico riža. Ulomi in uboji v mestni okolici sedaj niso redki, dasi krožijo ponoči vojaške straže.

Da je imel Rotšild v mestu Baku vsled požara velikansko škodo, čutimo tudi mi na Kitajskem. Ob istem času kakor pri vas, se je podražil petrolej tudi pri nas prav znatno. In tako ima vsled groznega požara škodo revno ljudstvo — rekel bi — celega sveta, žid pa ima pri vsej nesreči — velikanski dobiček. —

mudoma odpotoval v Sebastopol. To bo štab ces. namestnika Aleksejeva.

Iz Harbina (Sibirija) poroča o mobilizaciji ruska brzojavna agencija: Naznanilo o mobilizaciji bilo je od naroda vsprejetu z navdušenjem in v popolnem zaupanju v silo Rusije. V sled porzvanja vojaških obvezancev in v sled izsejanja kitajskih delavcev vlada veliko pomanjkanje delavcev. Mnogi in delavnice so skrdle poslovanje. Cene živih so zelo poskočile. V neki naredbi na svoje rojake svetujejo istim kitajskim oblastim, naj se zaupajo varstvu Rusov. Mnogo žensk se pripravlja za postrežbo bolnikom. Promet ekspresnih vlakov se je zaustavil, istotako parobrodni promet v Dalni, Šangaju in Vladivostoku.

Cete z Evrope so rezerve, ker je že pred štirimi meseci sibirski železnica vozila skoro same vojaške čete z vojaškimi potrebščinami v vzhodno Azijo. Sicer pa Rusija ne bo pravila števila svojih vojakov židovskim častnikom, katerim ne pusti gledati v svoje karte...

Da pa tudi na morju Rusija nikakor ne namerava prepustiti zmage Japoniki, priča ved, da je pridejan za pomočnika Aleksejevu odlični in opreznimi admiral Krieger. Krieger se je v rusko-turški vojski posebno odlikoval. Nova divizija ruskega brodograja je na poti v Azijo. Tja plovejo najmočnejše ruske oklopnice: »Krijaz Suzarov« (15.000 ton, 70 topov), »Borodino« (16.300 ton, 70 topov), »Imperator Aleksander III.« (15.800 ton, 70 topov). Samo trije parniki bodo pomnožili moč ruskega brodograja za več kot 30 odstotkov. Da bodo od angleških postaj za premog neodvisni, »premlja te parnike s premogom ruski transportni parnik »Kamčatka« (7207 ton). A tudi sicer je Rusija s pomočjo ruskih privatnih parnikov poskrbela, da bodo ruske ladje zadostno preskrbljene s premogom. Blizu Dvra tudi čaka neka ruska transportna ladja s premogom, da preskrbuje mimo ploveče ruske ladje iz Vihodnega morja s premogom. Tudi v tem oziru niso našli sovražniki Rusije ne pripravljeni. Pri Džibuti pri izhodu iz Rdečega morja je poleg tega tudi francoska postaja za premog, kjer lahko Rusi nalože premog.

Iz Bremena se poroča, da je 13. t. m. plulo ordi mimo v vzhodno Azijo devet ruskih transportnih ladij s strelivom in živili. Danes bo plulo tudi mimo pet ruskih transportnih parnikov. Poleg teh plovejo še nekatere druge ruske vojne ladje proti Aziji.

Ruske ladje vozijo eno angleško miljo na uro, torej lahko pridejo na bojišče v 22 do 25 dneh. Neka ruska bojna ladja je prišla pred nedavnim časom baje celo v 17 dneh iz Kronstadta v Vladivostok. Te ruske vojne ladje plovejo mimo angleških postaj Plonmuth, Gibraltar, Aden, Kolombo in Singapore. Tu se pokaže ali jih Angleži puste mirno mimo.

Dijaštvo po Rusiji se v velikem številu prostovoljno oglašajo za vstop v armado, a vsprejeti ne morejo biti, ker vojaštva ne manjka. Po vsej Rusiji je velikansko navdušenje. Velike množice so pred carjevo palačo »gosudarju« napravile velike ovacije. Ko se je car pokazal na oknu, odkrila se je množica in iz tisoč in tisoč grl je zadonela močna ruska himna.

Poveljnik carjeve palače je izrekel manifestantom carjevo zahvalo. Množica je šla nato pred palačo carice-vdove, ki je prišla s prestolonaslednikom k oknu. Navdušenje množice je bilo nepopisno. Ves cestni promet je bil ustavljen.

V Petrogradu se je pričelo javno nabirati denar za vojne namene. V par dneh je že nabranih milijon rubljev.

Da Rusija ne podleže, uvidevajo tudi treznejši vseslovanski krogi in vsa angleška poročila, katerih »verodostojnost« je znana že iz burske vojske, niso mogla preprečiti, da bi se cena ruske rente na borzah že v soboto ne vzdignila.

Japonska vlada sama ne obavi mnogo uradnih poročil o bitkah. To vendar kaže, da Japonska ne zmaguje tako, kakor binke kateri radi videli. V soboto smo priobčili poročilo japonskega poslanika v Washingtonu o bojih pred Port Arturjem, v katerem priznava, da je imela nekaj ranjenih in mrtvecev, a istočasno trdi, da niso nobena ladja in tudi nobena torpedovka poškodovana. To je naravnost neverjetno, še bolj zanimivo pa je, da se to poročilo nič ne baha z »ruskimi izgubami«. To poročilo tudi še pravi, da napadu na Port Artur (kateri ga so se vdeležili vsi japonski cesarski principi), ni bil namen izkrcati četi, ampak Japonci so hoteli le rekognoscirati.

Barolinsko poročilo iz Tokia pa pravi zopet nekoliko drugače: »Poveljujoči japonski admiral poroča o boju pred Port Arturjem, da so sicer nekatere japonske ladje bile lahko poškodovane,

a nobena ni postala za boj nesposobna. Torpedovke so krenile po napadu k glavnemu brodograju. Vojaki in častniki so imeli mej bojem toliko bladnokrvnost, kakor pri navadnih vojaških vajah.« (!)

Kakor se vidi, čiste resnice ne bomo tako kmalu izvedeli.

Odtorka ni bilo japonskega brodograja nič videti, pravijo celo angleški viri. Iz tega sledi, da je gotovo imelo znatne poškodbe, katere je popravljalo. Včeraj pa ste prišli o japonskem brodograju dve poročili. Iz Pariza od sobote se glasi: V pretekli noči so topovi trdnjave Port Artur in ondi usidrene ruske vojne ladje streljale na večje število japonskih bojnih ladij, ki so se približale Port Arturu. Ko je bilo to poročilo oddano iz Tientsina, je bilo gromenje topov vedno slabejše. Domneva se, da se je vršila pomorska bitka. Druga brzjava iz Pariza, z dne 13. t. m. es. javlja: »Po privatnih poročilih iz Tientsina se je Japoncem danes ponoči posrečilo, postojanko severno pri Port Arturu, katero so morali v torek zapustiti, vnovič zaseesti. Vendar se takrat, ko je bila oddana ta brzjava, ni še vedelo, ali so mogli Japonci to točko proti kanonadi ruske trdnjave in ruskih ladij obvladati.«

Katera točka je to? Ona, od katere so bili pretekli torek na polotoku Liantung zapodeani z izgubo dveh polkov in katerega poraza niso zanikali niti angleški listi. Uradno so Rusi tudi še potrdili. (Samo »N. Freie Presse« pravi, da ji njen petrogradski poročevalec na podlagi oficijelnih reformacij označuje vest, da bi bili v torek Japonci poskušali izkrcati se pri Port Arturu, za neresnično.) Kaj je bilo? Nič? Ali je to zopetni poskus Japoncev priti Port Arturju za hrbet? V Port Arturu je vendar bilo že pred izbruhom vojske 40.000 ruskih vojakov in 60 topov, zmaga bi bila tu neverjetna, ker vendar Japonci ondi ne morejo postaviti na suho zadostno vojaštva. Kaj je bilo? Ali je poročilo, da sta dve ruski bojni ladji prodrli vrsto japonskih boj. ladij pred Port Arturjem s tem v zvezi?

Morda je pa samo le en del japonskega brodograja nadlegoval Port Artur, da zopet krije izkrcanje japonskih čet na Koreji. Angleški listi še vedno sanjajo, da bodo Japonci morda vendarle zasedli Port Artur, češ, da imajo ondi Rusi živeča le za 6 mesecev in da ni tako dobro utrjen, kakor se govori. Upamo, da je tudi neresnično angleško poročilo, da bi Rusi valed »eksplozije ladje »Jenisej« ne mogli pred Port Arturjem pokladati min.

Neka vest, naslovljena iz Berlina 13. t. m. pa poroča, da je japonsko brodograje združeno pri Quelpartu (otok, ki ga na našem zemljevidu dobiš ako potegneš od juga Koreje od Mokpho ravno črto proti jugu), kjer boče vrti rusko brodograje, katero se približuje iz Vladivostoka.

Kje je sedaj rusko brodograje iz Vladivostoka? Angleži taje, da bi bilo razrušilo Hakodate, vendar priznavajo, da so Rusi to mesto bombardirali. Ako se je to vršilo v torek, mora biti rusko brodograje že precej na jugu. Iz Londona prihaja z dne 12. t. m. naslednje poročilo japonskega poslanništva: Stiri ruske bojne ladje, skoro gotovo oddelek vladivostovske eskadre krožile so včeraj (t. j. 11. t. m.) ob obrežju Herunasi (?) in napadle dva japonska trgovska parnika »Zenshomaru« in »Nakanouramaru«, ki sta bila na poti od luke Sakata proti provinci Hokkaido. Prvi parnik se je rešil iz prišel v Fukuyama, drugi se je pa potopil. Sakata leži na severnem delu otoka Nipon južno od Akita. Mesta Herunasi ni v atlantu, morda je to pomota v brzjavki.

Sicer pa je bila včeraj na bojišču velika tihota. Iz tega se sklepa na bližnje velike operacije, katere pripravljata hitro obe državi. Japonci razvrščajo strategično svoje vojaštvo po Koreji. Baje so izkrcali na Koreji že 70.000 mož. Dešno krilo te armade se opira na luko Gonsan, levo na Čemulpo in mesto Phjonjang. Tu seve ne bodo počakali sovražniki, ampak prodirajo proti reki Jalu, kjer se bodo, kakor javlja neko londonsko poročilo, združile z onimi japonskimi četami, ki so baje že ondi. Preden bodo japonske čete zbrane ob mandžurijski meji, preteklo bo gotovo najmanj še 10 dni. Koreansko vojaštvo je popolnoma mirno. Japonske utrdbe v Masampu bodo skoro gotove. Napravili so jih zato, ker so hoteli s tem onemogočiti izhod ruskega brodograja iz Vladivostoka v Rumeno morje. Nadalje poročajo angleški listi, da imajo Japonci novo eksplozivno sredstvo, ki je »najstrašnejše vsega sveta.« Tudi z minelitom so baje bogato preskrbljeni. Pri Čemulpu so, kakor se poroča iz Petrograda, 11. t. m. Japonci izkrcali večje število vojaštva. Iz Söula je odpotoval ruski poslanik. Tako se glase včerajšnja poročila z bojišča. Današnja poročila objavljamo, kakor so nam dohajala.

Glasovi slovanskih listov.

»Petersburgskija Vjedomosti« pišejo, da verolomstvo Japonske opravičuje najobupnejši boj proti brezsrčnemu neprijatelju. Izguba nekoliko ladij za Rusijo ne pomenja nič, kakor bi za Rusijo nič ne pomenjalo, ako propade vsa mornarica v Port Arturu.

»Rus« kliče Boga proti neprijatelju. »Novo življenje, novi svet je protinam. Bodo vredni svojih prednikov. Osebito povoljna za nas je okolnost, da je Japonska začela vojno ne da bi čakala na to, da nje prijatelji v Evropi oteže položaj Rusiji.«

»Birževija Vjedomosti« pravi, da je postopanje Japonske nedostojno civiliziranega naroda.

Zopet drugi listi pravijo, da le še nekoliko časa, dokler bo rusko razvrščanje dovršeno in zadno operacije v velikem slogu, bodimo pripravljeni na nekoliko japonskih »zmaga« v tendencioznih poročilih. Potem pa bodo tudi te vrste vesti o »zmagah« postajale redkeje in redkeje in prihajale bodo za Japonce žalostna poročila. Le tisti strategji, ki spekulirajo na borzi, utegnejo pošiljati še v svet »poročila ovičivcev«, da bodo mogli žepe lahkovernih ljudi temeljito prazniti.

Ruski vojni načrti.

Današnji dunajski listi poročajo: Dejstvo, da je odplulo rusko brodograje iz Vladivostoka, je vsakakor taktični uspeh Rusije. Po neizgledih pri pomorskih bitvah pred Port Arturjem in Čemulpom je bilo rusko brodograje v Rumeno morje zelo zmanjšano, da je komaj še zmožna, zoperstaviti se japonskim ladjam, ter je združitev ruskega vojnega brodograja velikega pomena. Ruske ladje so odplule iz Vladivostoka na odprto morje in njihov cilj je, da se združijo z ruskim brodograjem, ki je odšlo iz Sredozemskega morja. Med tem je velika oklopna ladja »Osljsha«, dve nekoliko manjši križarici in nekaj drugih ladij. Sedaj se nahajajo v indijskem vodovju. Brodograje iz Vladivostoka obstaja v glavnem iz petih križaric, ki imajo za boj veliko sposobnost in ko se združijo z iz Evrope prihajajočimi ladjami, bo tvorilo že prav odlično vojno moč. Kje se brodograji srečati, se ne more natančno reči, na brže v Juž. kitajskem morju. Japonci hočejo iz Evrope prihajajoče ladje napasti, a to jim je otežkočeno valed korala in grebenov, ki se nahajajo v tem morju in so prav nevarni ladjam; a za napad se vsakega pripravljajo. Tudi ladje pred Port Arturjem se bo najbrže skušalo združiti z ostalim ruskim ladjem. Če se to Rusom posreči, dosežejo velik uspeh. Ves svet pričakuje z napetim zanimanjem daljnih vesti iz bojišča.

Japonski nameni.

Neki ruski vzhodnoazijski list našteva zahteve, ki jih navaja japonski pisatelj in poslanec Sibo-Saro v svojem spisu »Japonsko-ruske vojske«. Zahteve so: Rusija se odreče vsem posebnim pravicam v Mandžuriji, japonski, angleški in ameriški administratorji pa vpeljejo v Mandžuriji reforme, Japonska vzdržuje v Mandžuriji sedem let svoje čete na kitajske stroške, Rusija da Japonski otok Sahalin, pomorsko ozemlje se razglasi kot samostojno, Kitajska odstopi Rusiji del severozahodne puščave Gobi, Rusija odstopi Japonski zaklad kitajske železnice in vse pravice do nje. Port Artur, Talienan, Wei-hai-wei in nemški Kiaučun se vrnejo Kitajski. Japonska nastavi svoje čete na Koreji ter prevzame obrambo obrežja. Bivši japonski poslanik v Petrogradu, baron Kurino, ki se sedaj mudi v Berlinu, je rekel, da bo vojska, naj se konča z rusko ali japonsko zmago, vendarle prinesla ureditev mandžurskega vprašanja in določitev ruskih in japonskih interesov v Mandžuriji in na Koreji.

Angleška poročila.

Ruska banka v Port Arturu poroča, da ni resnično angleško poročilo, da bi bilo bančno posloje poškodovano pri bombardiranju Port Artura. Angleška vest, da bi ruskemu brodograju pred Port Arturjem že sedaj nedostajalo premoga, je pač izmišljotina, ker za zadostne množine premoga se je ondi Rusija pač pravočasno preskrbela. Angleški listi imajo Rusijo silno za naivno.

Sibirski železnica.

Dogodki, ki se vrše na dalnjem Vztoku, vzbujajo splošno pozornost in vzbujajo v prvi vrsti zanimanje za sibirsko železnico. Saj igra v vojni važno vlogo in vpliva njen izid v veliki meri. Car sam predseduje odboru te železnice. Prvi del zahodne sibirski železnice so začeli graditi l. 1812; zdaj je sibirski železnica zgrajena, razen proge od bajkalskega jezera, ki ima biti gotova l. 1905. Kar se tiče hitrosti njene gradnje, zavzema na svetu prvo mesto. Povprečno je bilo vsako leto sezidane 642 vrst dolžine (vrsta je 1066 km). Vzhodnokitajska železnica meri na svoji glavni progi 1422 vrst in južni del Mandžurije 922 vrst. Gradnja te proge se je vršila izredno brzo ter so se postavljali le provizorični mostovi in vodne zgradbe. Tekom nemirov l. 1900 sta bili dve tretjini proge zastraženi od ki-

tajskih upornikov in popolnoma razrušeni. Po sklepu miru so zopet začeli z delom in jeseni l. 1901 je bila škoda popravljena. Skupni stroški za vso sibirsko in vzhodno-kitajsko železnico znašajo 940.259.101 rubl. Osební promet se je hitro razvil, ter se je vozilo lani na tej železnici okoli poldruga milijona ljudi.

Avstro-ogrski vojni ladji na bojišču.

Avstro-ogrski stacionarna ladija, križar »Aspern«, kateremu zapoveduje fregatni kapitan Grinzenberger, je ostavila Hongkong in se je podala na bojišče severno Kitaja. Tako se je ukrenilo v eventuelno varstvo avstro-ogrskih interesov. Pa tudi v namen bolega zasledovanja bodočih dogodkov na bojišču. Tudi avstrijski križar »Eisabeth« je na skrajnem Vztoku. Iati je sicer na poti v Avstralijo, ali utegne dobiti nalog, da odplovi v kitajsko vodovje.

Japonski narodni ponos.

Glavna zavora, rusko-japonski razpor rešiti mirnim potom, je bil edino le japonski narodni ponos. Zadnji uspehi so še bolj zvišali njih prevzetnost. Ker se jim je posrečil začetek, mislijo, da se jim bo tudi konec. Učne knjige uče učence v japonski šoli, da je japonski narod prvi na svetu. Zanimivo je, da trdijo japonski pisatelji, da je Japonska edina civilizirana država sveta. Neki diplomat in najvnetejši pristaš vojne stranke je dejal, ko se je že pričakovalo pričetka vojske: »Mi, Japonci, imamo sedaj nalog, reformirati evropske navade. Nam je namenjeno vladanje sveta in imamo tudi pravico za to.« Japonci hočejo biti najednostnejši. Japonci so že popolnoma pozabili, kaj jim je došlo iz zahoda. Z občudovanjem zaničujejo vse, kar ne pripada njihovemu narodu. Njih narodni ponos je tako velik, da se čudijo, da se v evropskih šolah ne poučuje japonsčina. »Kaj pa bodele pozneje storili, ko bodele od nas odvisni in bodele morali z nami obdelevati?« vprašujejo najvno srednješolski učitelji v Tokio dohajajoče tujce.

Čudna poročila o vojski.

Pazljivi bralci se bodo še spominjali poročil iz južno afriškega bojišča, da so došla navadno popolnoma pridužena. Dopisniki namreč tekmujejo med seboj in poročajo o dogodkih, ki se še niso dogodili ter tako občinstvo varajo. Istotako tudi hite dopisovalni uradi, razširjati vesti, kateremorajo kmalu potem preklicovati. Slišali bomo predočiti našim čim. bralcem pravi položaj na bojišču. Tudi prevelika oddaljenost posameznih brzjav in postaj in brzjavni stroški zelo zavirajo poročevalce. Najresničnejša poročila so dosedaj došla po sibirski črti Port Artur-Petrograd-Berlin-Dunaj.

Današnje vesti.

Suec. Vlada je pozneje dovolila, da se pokvarjeno rusko ladjo vsprejme v tukajšnji »dock« na popravilo. Isto se namerava po Sueškem prekopu spraviti semkaj iz Port Saída.

Viktorija (angleška Kolumbija) Reuterjev biró javlja: Kanadski pacifični železnici pripadajoče ekspresne parobrodne proge nočejo izvrševati prevažanja živil na Japonsko, ker valed vladnega navodila pripadajo parniki te proge mornarični rezervi in ker so živila vojna kontribanda.

Berlin. Wolfv biró javlja iz Yokohame (Yokohama je kakih 20 kilometrov južno od japonskega glavnega mesta Tokio): Os bje ruskega poslanništva in ruskih konzulatov se je danes tukaj ukrcalo na ladje.

Berlin. Javno mnenje v Novem Yorku je Rusom neprijazno. Japonska zmagoslavna poročila se z navdušenostjo pozdravljajo. Neki trgovec je prvi vložil pri japonskem konzulu znesek za vojni zaklad.

London. Angleški vladi se nareča, da izda prepoved, izvažati premog v interesu lastne mornarice.

London. Vsi častniki indijske armade, ki so na dopustu, so bili z ozirom na vzh. azijsko vojno poklicani takoj k armadi.

Berlin. »Berl. Tagblatt« je priobčil članek, v katerem povdaja, kako nevarna je zdaj japonska konkurenca, in da je japonski trgovec na slabem glasu.

London. »Dail. Tel.« poroča, da je nemška vlada ogorčena na Anglijo in bo Rusijo podpirala pri vsakem diplomatskem pogajanju, zlasti glede tega, ker je Anglija Japoncem prepustila Wei-hai-wei za napade. Nemčija hoče zopet pridobiti rusko prijateljstvo.

Dunaj. Avstrijska vlada za sedaj ne izda nobene izjave, ker je mnenja, da zadostja izjava grofa G. luhovskega.

Washington. Kitajska vlada je naznanila ameriški vladi, ako bi bil primoran kitajski cesarski dvor pobegniti iz Pekina, bi to bila posledica splošne vstaje in klanja kristjanov. Vstaja bi napravila morda celo konec državi.

Varšava. Na dvorišču namestništva in pred francoskim poslaništvom so včeraj dijaki priredili velikanske ovacije.

Petrograd. Finski senat je poslal carju udanostno adreso. Car se je zahvalil.

Dne 10. februarja so odšle zadnje s Finskega vzhodno Azijo namenjene čete.

Pariz. Iz Tokia se iz japonskega vira poroča, da je japonska vlada dovolila 34. pri Čemulpu ranjenim Rusom, da smejo biti vzprejeti v ondotno bolnico.

Haag. Vsa mirovna društva hočejo naprositi vlade, naj uplivajo, da se napravi mir.

Berlin. Javno mnenje v Holandiji je brez izjeme Rusom prijazno; po bankah je bilo vedno mnogo prometa z ruskimi državnimi papirji in železniškimi vrednotami, ter jih je že ta vzrok privel Rusom v naročje. Proti Japoncem goje staro antipatijo, ker sumijo, da si Japan hoče pridobiti gotove dele nizozemske kolonijalne posesti. Razen tega pa dela Japonska holandski trgovini hudo konkurenco.

Washington. Ustavodajstvo v državi Virginia je otvorilo svojo zadnjo sejo z molitvijo za zmago japonskemu orožju.

Novi York. Amerikanci so navdušeni za Japonce, ker vidijo v Rusiji za bodočnost največjega nasprotnika Amerike. V Delmoniku je priredilo 400 ameriških veletržev banket. Dvorano so okrasili z japonskimi zastavami.

Petrograd. Nezaupanje do Angleške tukaj vedno bolj narašča. V dobro poučenih krogih se namreč govori, da bo Angleška zahtevala, da se mora ladjam vojskujočih se velevalost za prejeti prehod skozi sueški prekop, dočim nevtralnost le zahteva, da se tam ne sme vršiti nobena bitka. Anglija pa je mnenja, da, kakor je četam prehod skozi nevtralno ozemlje nedovoljen, se istotako ne sme vojnim ladjam dovoliti prevoz skozi nevtralni prekop. Ako bi Angleška stavila ta predlog, bi se s tem očitno postavila na stran Japoncev. Ruske ladje bi morale namreč napraviti velik ovinek, dočim bi Japoncem zatvorenje sueškega prekopa nič ne škodovalo.

Pariz. Iz New-Yorka se poroča, da je neka parobrodna družba povabila new-yorsko prebivalstvo, vdeležiti se vožnje iz San Franciska v vzhodno Azijo. Podjetniki garantujejo za popolno varnost in pogled na velike pomorske bitke.

Petrograd. Po ofisijelni brzovjavi iz Port Artura z dne 13. t. m. so se videle v Tukanu zvečer 11. t. mes. luči sovražnih ladij. Dne 12. t. m. je prišlo poročilo, da je 6 japonskih križaric prišlo pred Tatungkan. Čulo se je tudi gromenje topov. Iz Čifu prihaja poročilo, da je bilo japonsko brodovje pred Port Arturom jako poškodovano in da je po boju odplulo proti Čfu. Tri poškodovane ladje so Japonci komaj rešili.

Tokio. Japonska vlada je, ko je bila vojska že neizogibna, po japonskem poslaniku v Pekingu naročila kineški vladi, naj bo popolnoma nevtralna. Japonska namerava naznaniti vladam, da se hoče toliko časa ozirati na nevtralnost Kitajske, kolikor časa bo to delala Rusija.

Pariz. Ruska oklopna „Peresvjat“ je baje od 11. t. m. za boj nesposobna.

Rim. „Capitale“ zatrjuje, da je mornariški minister v 12. t. m. vršeci se seji prebral brzovjavo iz Kine, da so od zadnjega boja pri Port Arturu razven že znanih še tri druge ruske vojne ladje za boj nesposobne.

Antwerpen. Danes je bila večja množina pušk vkrcana za Šangaj.

Dunaj. V Kronstadtu imajo Rusi pripravljene za odhod proti Aziji 5 velikih bojnih ladij, 4 srednje in 7 manjših. Pot je dolga okoli 25 dni.

Berlin. Japonsko brodovje je mej Kiaučau in Kvelportom.

Kodanj. Te dni otvorijo novo, najkrajšo brzovjavno zvezo Evrope s Kitajsko preko Mongolije.

Pariz. Japonska ni dobila od Angleške zadnjega vojnega posojila, pač pa tik pred začetkom vojske na ameriškem trgu v New Yorku.

Pariz. Došlo je poročilo, da so v boju pri reki Jalu Rusi vjeli 80 japonskih častnikov in moč.

Petrograd. Grof Lambsdorf je takoj pričetkom vojske naznanil Bolgariji, da bo Rusija smatrala vsako bolgarsko podporo makedonskim vstajem za sovražnost Bolgarije napram Rusiji. Prišla so poročila, da je Turčija poslala tri svoje zaupnike naročiti pri neki tovarni nove topove.

Pariz. Iz Sentsina se poroča, da je, bila pri Liautungu pomorska bitka Do Tientsina so šli grmenje topov.

London. Japonsko brodovje je prišel iz Wei-hai-veja skušalo pri Liautungu izkrcati čete. Unela se je pomorska bitka. Na obeh straneh je mnogo ranjenih.

Dunaj. Včeraj se je v ruski cerkvi vršila služba božja za srečno zmago ruskega orožja. Več sto slovanskih dijakov je po službi božji korakalo pred palačo ruskega poslanstva, kjer so peli rusko himno in črnogorsko „Onamo, onamo“. Tudi pred francoskim poslanstvom so bile ovacije.

Pekin. Kitajska cesarica je jako raz

burjena radi vojske. Vse svoje dragocenosti je odposlala v notranjost dežele. Poslaniki evropskih držav pravijo, da bodo morali čete za varstvo poslaništva pomnožiti, ker postaja kitajska druhal vedno nesramnejša.

Petrograd. Velika kneza Ciril in Boris odpotujeta na vzhodnoazijsko bojišče.

Berlin. Z ozirom na vderajšnjo izjavo Nemčije, da bo ostala nevtralna, nemška vlada ni pustila petim transportnim ladjam odpluti iz Bremana. Cesarja Viljema kanal bo za tuje ladje za časa vojske zaprt, torej bodo morale ruske vojne ladje po ovinku priti v vzhodno Azijo.

Združenje Srbije in Bolgarije.

Tržaški slovenski dnevnik poroča: Tajno in solidarno sporazumljenje med sedanjo močno in vladajočo vojniško stranko v Srbiji in med vojniško stranko na Bolgarskem je gotov čin. Ta fakt je izredno važen, osobito toliko glede notranjega stanja v Bolgarski, kolikor ozirom na koščino položene bolgarske dinastije Koburžanov. Tem več važnosti pa je ta fakt, ker se je to dogodilo proti volji in proti političnim aspiracijam kneza Ferdinanda, čegar ob tanek v Bolgarski je le vprašanje časa.

Kdo ve, da se knez Ferdinand nekoga jutra ne naide in pojavi v onem historičnem mestu ob Rani, v katerem se je tudi knez Aleksander Battenberg v svoj čas iznenada našel.

Iz brzovjavi.

Carigrad. Porta je vsem listom prepovedala omeniti kdaj generala de Georgisa, civilna agenta ali njune spremljevalce. Tudi so dobili strogo prepoved pisati o reformah.

Marseille. 2000 nalezalcev premoga je pričelo stavkati v tukajšnjem pristanišču.

Dunaj. Švedska kraljica je 13. t. m. zvečer došla na Dunaj. Od tam je odpotovala v Opatijo.

Budimpešta. Kardinal Vaskary je izven nevarnosti. Zdravje se mu vidno boljša.

Cannes. Sest častnikov tukajšnje posadke ni hotelo sodelovati pri izgnanju menihov iz samostana v Ploermel.

Rim. Sem je zopet prišla vest, da francoska vlada namerava izgnati kongregacijo, ki deluje v Lourdu in svetišče zapreti.

Dunaj. Na tirolski meji se pomnože vojaške posadke.

Inomost. „Unterinnthaler Bote“, glasilo posl. Kathreina, poroča, da se bodo prihodnje pravne konference med obema tirolskima strankama vršile v aprilu. Do tedaj bo premirje.

Berlin. Iz Kostena se poroča: Stavec Kostuck iz Galicije, ki je deloval pri nekem tukaj izhajajočem poljskem listu, je bil izgnan iz vse Pruske. Kostuck mora v treh dneh zapustiti prusko ozemlje.

Štajerske novice.

Š V Jirševoih pri Ptuj se je ponesrečil dne 2. februarja posestnik J. Veršič. Padel je iz podstrešja v hlev med konje ter nezavesten obležal. Izdahnul je še isti dan svojo dušo.

Š Na mariborskih srednjih šolah je bil v soboto sklep prvega semestra. Začetek drugega semestra je v sredo, dne 17. t. m.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. februarja.

Sepetavec — župan v Idriji. Iz Idrije: Pustni čas se steka h koncu, tudi pri nas je letos svoj rep zavil prav na poseben način — pustno nedeljo je bil izvoljen novi idrijski občinski poglavar v osebi Jožefa Sepetavca, nekdanjega Dragotinovega vajenca, sedaj trgovca in posestnika štirih hiš v Idriji, rojenega Bazelčana na Štajerskem. Moč je v 35. letu, torej primeroma še mlada moč, iste starosti s prejšnjim županom Dragotinom. Volitve se je udeležilo 21 odbornikov, Sepetavca jih je volilo 12, Dragotin Lapajne je dobil 1 glas, 8 listkov je bilo oddanih praznih. Izvoljeni novi župan je dobil torej dva glasu manj, nego pred dobrim letom Dragotin, dasi je vstopil v obč. odbor nov liberalen virilist Srečko Kogej. Sepetavec je bil doslej podžupan, ne vemo pa, v koliko je pomagal županu vladati. Požarni brambi je par let načelnik. Podžupan je postal Dragotin Lapajne, torej, da povemo po domače: Liberalna moč sta menjala, Sepetavec je splezal na dostojanstveni lestvici en klinec više, Lapajne pa se je pomaknil za prav toliko nižje. Razmerje glasov je bilo isto, La-

pajne 12, mladi Kogej — takrat še ne — Srečko, 1 glas. Novemu županu je zaklical po izvolitvi odbornik Kavčič: »Dober tek! kar je pa novoizvoljenca očitno užalilo, ker se je takoj pritožil. Neumljivo nam je, zakaj. Ali ni vendar želeti, da bi pri našem županstvu in občini vse dobro teklo? Zito tudi mi prav iskreno novemu županu voščimo srečo: Dober tek!

Vasi Sela, Rupe, Dedinec, Moharje in druge so dobile v »Narodu« mi gljaj, da ne dobe podpore, ker obstrukcija »res«. Pri tem pa pravi pandur graščinskih valptov v »Narodu«, da jim je »podpora pozobal poslanec Jaklič, ki za svoj trebuh dobi boljše skrbi, kakor za svoje volivce!« Kdo skrbi za svoj trebuh, naj razsodijo imenovanu vasi iz sledečega. Poslanec Jakliču so zvišanje njegove skromne plače snedli gospodje samo zato, ker se za kmete peteguje in neče, kakor drugi učitelji, gospodi petelizati. Dr. Tavčar pa vkljub obstrukciji vleče mastno plačo kot deželni odbornik iz uboge deželne blagajne. Kmetje iz Sel, Rup, Dedinka in Moharjev! Pojdite osebno v pisarno k dr. Tavčarju, in ga prav odločno vprašajte, zakaj obstrukcija njemu ni po žrla 4000 kron, ako jih vam neče privoliti? Enaka pravica za vse!

Umrl je včeraj, kakor se nam brzovjavlja, č. g. Jurij Dolžan, župnik v V. deah v Istri. Rojen je bil leta 1862 na Kranjskem, v duhovnika posvečen l. 1885. N. v. m. p.!

Župnijo Dragatuš je dobil ondotni župni administrator g. Jožef Novak.

— **Poročil** se je včeraj c. kr. poštni ofical v Trstu gosp. Gabrijel Lindtner z gospico Reziko Smolliner iz Belepeči na Gorenjskem. — Poročil se je danes g. Karol Hoffmeister, profesor na praškem konservatoriju z gđ. Milado pl. Jarsch, hčerko inspektorja c. kr. drž. železnice. — Poročil se je g. Vinko Krek, učitelj v Trbojah, z gđ. Franjo Kržičevo. — Danes se je poročil odvetniški koncipient gosp. Emil Stare z gospico Rozalijo Deisingerjevo iz Skofje Loke. — Poročil se je gosp. Engelbert Gangl, učitelj na idrijski realki z gospico Jakobino Tomčevo iz Ljubljane. — Poročil se je danes gosp. Alojzij Bajec, vodja pripravnice v Sezani, z gđ. Anico Debenjakovo iz Materije. — Poročila sta se g. Anton Lavrenčič, trgovec v Sodražici in gđ. Amalija Lunaček iz Sodražice. — Poročil se je uradnik južne železnice g. Josip Kitep z gđ. Ljudmilo Senčar.

— **Iz Poljnika** se nam poroča: V nedeljo proti večeru se je zgubila nad 80 let stara vdova Elizabeta Dolanec, rojena Vozel. Domači so menili, da je s kom šla ali kje ostala. V sredo jo začno povsod v bližini iskati, a najdejo jo šele v petek popoldne gori v Spegi pod malo smreko mrtvo. To je v naši bližini že tretji slučaj. Dne 30. novembra se je ponesrečil v šumniškem potoku Janez Dolinšek in v začetku januarja je po vodo grede umrl pri koritu božiasni Janez Meded ki je rad žganje živil. Ravno tako je ta teden nenadoma umrl daleč okrog znani barad Janez Udovič, ki je posebno ljubil nesrečno pijanico, ki ga je umorila.

— **Promet na kamniški železnici** je od petra deloma ustavljen in sicer tovarni popolnoma, osebnosti pa vzdržuje s tem, da morajo hujše peš čez železniški most pri Črnučah, ter prestopajo v drug vlak, ki vozi do Kamnika. Vseled uravnave je namreč Siva izpodkopala most, da ni več varno voziti čezani. Novi most, ki ga sicer gradi že železniška uprava, pa bo komaj v treh ali štirih tednih gotov.

— **Iz Opatije** se nam poroča, da so 15letnega J. Metza, edinega sina restavzaterjeve vdove, posestnika Steinfeldske pivnice, ki je zaklal 21letno kuharico Antonijo Belčič iz Ilirske Bistrice, že prijeli. Smit je bil v hlevu. Metz taj dejanje in pravi, da je kuharica le ponesrečila. — Včerajšnjega korza radi slabega vremena ni bilo.

— **Za škofove zavode** je zapustila v Kranju umrla gospodična Rozalija Vidmar, sestra pokojnega knezoškota Vidmarja, 12.000 K.

— **Ljudski shodi na Hrvaškem** se zopet vrše. Salican je v Županjo in na Otok.

— **Rodbinska žalost** Na Reki je v soboto škodila tovarniška delavka I. Strobog na skozi okno svojega stanovanja na cesto in v hipu mrtva obležala. Živela je v bedi, ločena od svojega moža; ko je mož to zvedel, je streljal nase in se nevarno poškodoval.

— **Iz Bohinja.** Naši prijatelji v liberalnih časopisih vedno vpijejo, kake sleparije se gode pri branilnici. Če bi bila le tro-

hica tega res, bi morali ljudje vse zaupanje do domačega zavoda izgubiti. Letni občni zbor, ki se je v zadnjem času vršil, je ravno nasprotno dokazal. Vložilo se je 78 784 30 K več, ko vzdignilo, s kapitalizovanimi obrestmi pa 89 836 50 da znašajo vse vloge koncem leta 1903. 366.196 53 K. Posojil se je dalo 23.300 24 K več, ko se jih je vrnilo; koncem leta je bilo skupnih posojil 228.353 31 K. Pri tako veliki svoti izposojenega denarja se vendar znašale zaostale obresti le 458 15 K, naprej plačane pa 1334 54 K. Naloženega denarja imamo 144 620 07 K, čistega dobička s obrestmi rezervnega zaklada 1344 K 10 h. Iz tekočega se je dalo 1100 K za razne podpore. Rezervni zaklad znaša 6256 K 76 h; gotovo lep uspeh domačega zavoda. — Za pogorelce v Srednji vasi je dal presvetli cesar iz svojega 3000 kron. Zopet se je pokazalo, da imajo reveži v vladarju dobrega očeta. Vlada nam je naklonila po posredovanju gospoda okrajnega glavarja v Radovljici in gosp. povalanca Pogačnika 13 000 K podpore. — V Srednji vasi prihaja 8 »Slovenec«, 135 »Domoljubov«, 44 »Bogoljubov« in cela vrsta drugih časopisov. — Ljudje spravljajo zdaj naglo les in kamen skupaj, da se zgodaj pomladi začne s popravo. — Kakor se sliši, kupijo fužinarji v bližnjem času planine od verskega zaklada.

— **Za Vegov spomenik** je daroval knez Ivan Liechtenstein 100 K. podmaršal Adolf pl. Horsetzky poveljnik 1 voja v Krakovem. 10 K.

Ljubljanske novice.

Iz življenja zanimive Ljubljančanke Sestra v Budimpešti stanujočega Ernesta Walburga, ritmoistrova soproga Klotilda pl. Simic, zakonska hči umrlega nadvojvode Ernesta, je izdala v Budimpešti mejnico za 600 K, katero je izročila nekemu trgovcu mesto denarja. Ker je mejnica zapadla, je trgovec zahteval, da se mu denar izplača. Med tem je pa gospa Simic neznano kam izginila. Govori se, da je odšla v Arco, vendar pri tamkajšnjem mestnem municipiju gospa Simic ni zglasila. Ker njeno stanovišče ni znano, postavilo ji je sodišče kuratorja.

K zgradbi železnice v Hrušici se je odpeljalo včeraj 180 delavcev.

Maskarada pevskega društva »Ljubljanec«. Sinoči priredilo je to društvo v prostorih starega strelišča svojo deseto maskarado ali »Izlet v Ameriko«, ki se je v vsakem oziru dobro obnesla. V električno razsvetljenih ter z zastavami, lampjami in zelenjem okrašenih prostorih zbralo se je okoli 9 ure obilo občinstva in mask v zelenih kostumih, ki so ples tvorile. Tu si videl elegantno »Rusinko«, zalo »noč«, »planinčarko«, »viegana in cigankno«, »svetličarico«, osmi »mornarjevo«, »klovno«, ljubkega ženskega »postiljerna« in več drugih brbkih podob. Četvorke je plesalo okoli 70 parov. Zabava je bila živahna in neprisiljena. Veselica se je tudi v gmosnem oziru dobro obnesla.

Zabavni večer »vojakov-pevcev« 17. pešpolka v soboto večer obnesel se je v vsakem oziru vrlo lepo. — Pevski zbor, obstoječ iz 16 dobro izvežbanih vajakov-pevcev, izvajal je pod vodstvom pevovodje, izurjenega glasbenika desetnika gosp. Lavriča več zborov, popolnoma korektno in lepo zaokroženo. Posebno povdarjati moramo marljivost pevcev še ozirom na to, da morajo poleg težavne službe le v prostem času gojiti umetnost slovenske pesmi. Vsa čast! Tudi solospjev gosp. četnika Skremca vzbudil je splošno pozornost. Občinstva, prijateljev domačih fantov, se je kar trlo in premnogo jih je moralo oditi zbog pomanjkanja prostora. Splošno se je opazalo, da ni bil navzoč niti jeden častnik; seveda: vsposed je bil le slovenski! V okusno dekoriranem salonu, katerega so krasile cesarske zastave, narodne trobojnice, slike cesarja in polkovnega zapovednika gosp. polkovnika pl. Hanela, trajala je zabava s plesom do ranega jutra.

Švedska kraljica mimo Ljubljane. Včeraj popoldne se je švedska kraljica peljala z brzovlakom skozi Ljubljano v Opatijo.

Pevski zbor »Glasbene Matice«. Moški zbor ima danes ob 8. uri zvečer zelo važno skušnjo, h kateri naj blagovolijo priti vsi gospodje pevci.

Umrl je včeraj popoldne gosp. Josip Milkovič, član in bivši odbornik deželne zadruge brivcev v Ljubljani. Jutri popoldne ob 3. uri pogreb. Gradaške ulice št. 8.

Na oklicih so: Miroslav Grezorka, železnični uradnik, in Marija Presker; Ferdinand Mailoth, uradnik zavarovalnice, in Zofija Presker; Frančišek Kolar, strojevodja, in Marija Prat.

Sestanek »Leonova družbe«. Predaval bo prof. Evg. Jarc o Maeterlinku. Maurice Maeterlink (po rodu Belgijec) je eden najzanimivejših modernih francoskih pisateljev, dramatik in mističen filozof ob enem. Po Nemčiji je vzbudil pozornost šele svojo Monno Vanno, ki se ima predstav

ljati v kratkem tudi na našem odru. Ker obeta bitu predavanje veleznanimivo, pričaku jemo mnogoštevilne udeležbe.

Vojak napade vojaka. Prostak brambovskega pesnika M. 27 Viktor Varljan je da nes okoli polnoči na Gruberjevi cesti na padel četovodjo 17. pešpolka Ivana Puceljna in pri njemu potgnil bajonet. Varljan je bil aretovan in vojaški postroju izročen.

Telefonska in brzajavna poročila.

Japonsko-ruska vojska.

Praga, 15. febr. Ruski minister zunanjih zadev grof Lambsdorff se je imenom carja brzajavno zahvalil dr. Baxi za brzajavko češke državno-pravne stranke.

Berolin, 15. februarja. Takoj po prvem napadu Japoncev na rusko brodovje pri Port Arturu je nemški cesar pisal ruskemu carju iskreno pismo. Car Nikolaj se je cesarju iskreno zahvalil. V brzajavki pravi car, da bodo ruski vojaki znali ohraniti vojno slavo Rusije in zavrnili zavratni napad. Nemška vlada je javila ruski vladi, da ohrani blagohotno nevtralnost.

Dunaj, 15. februarja. Korespondenčni urad ravnokar naznanja, da je bila v četek pri Port Arturu velika pomorska bitka, pri kateri so imeli Rusi velike izgube in da so bili poraženi. (Naš poročevalec, ki nam je to telefonično sporočal z Dunaja, pravi, da v odotnih časnikarskih krogih vsprejemajo to vest z veliko rezervno.)

Dunaj, 15. febr. Poročilo korespondenčnega urada o zopetnem boju pri Port Arturu se glasi: "Tientsin 13. febr. V čera j so bili vnovič boji pri Port Arturu. Rusi so bili tepeni, ter so se pomaknili nazaj v luko. Japonci so nato bombardirali Port Artur. Več ruskih ladij je poškodovanih, ena japonska ladja se je potopila."

London, 15. febr. Nekateri listi poročajo, da so v četrtek Japonci izkrcali 600 mož pri Port Arturu. Ruski kozaki so jih napadli in pobili 410 Japoncev, ostali japonski vojaki so se rešili na japonske vojne ladje. Listi ne poročajo, ali je bil to prvi poskus izkrcanja japonskih čet pri Port Arturu ali drugi.

London, 15. febr. Angleški listi pravijo, da je posadka v Port Arturu močna samo 600 mož, ker je ostalo vojaštvo odposlano do reke Jalu.

Petrograd, 15. februarja. General Pflug poroča iz Port Artura z dne 14. t. m., da so Japonci pri Čemulpu izkrcali 19.000 mož.

Dunaj, 15. febr. (Kor. urad.) V Petrograd so prišla iz Port Artura zasebna poročila, da so Japonci po bitki pri Čemulpu izkrcali 19.000 mož. Trdnjava Port Artur vsled bombardiranja ni nič poškodovana. Iz Nagasakija se poroča, da so Japonci vzeli pet norveških od Rusov najetih ladij. Izgube Rusov pri Čemulpu so bile: 41 mrtvih in 464 ranjenih.

Dunaj, 15. febr. (Korespondenčni urad.) Japonsko poslanstvo v Londonu ni dobilo nikakega potrdila o včeraj tukaj razširjenih vesteh, da so Japonci potopili tri ladje vladivostovskega ruskega brodovja.

Dunaj, 15. febr. Vest, da bi bile tri ruske križarice vladivostovskega brodovja pograne v zrak, se popolnoma zanikuje.

Petrograd, 15. febr. Rusi so zajeli in si prisvojili pri Kinkanu neki japonski parnik.

Dunaj, 15. febr. "Extrablatt" priobčuje brzajavko iz Pariza, da je ruski vojni minister Kuropatkin odstopil in da je mobilizirano vse vojaštvo po vsej Rusiji z ozirom na možnost evropskih zmešnjav. (Ta vest je precej dvomljiva.)

Petrograd, 15. febr. Ruski vojni minister Kuropatkin ni odšel v Azijo. Minister ostane v Petrogradu.

Tientsin, 15. febr. Iz pokrajine Pečili odposlano je proti Šank-hai vanu ih mejam Mandžurske 10.000 vrjakov.

Shanghai, 15. febr. Ni resnična vest, da so Japonci vzeli ruski poštni parobrod "Mongolija". Parobrod je v najboljšem stanju priplul v Dalnii.

Petrograd, 15. februarja. Rusija bo kljub dogodkom na skrajnem vzhodu pazljivo zasledovala dogodke na Balkanu, vztrajala pri sedanjih politiki, odločno pazila, da se izvrše reforme, in nastopila bo proti vsakemu, ki bi hotel motiti izvedbo reform.

Sredec, 15. febr. Uradni Novi Vek trdi, da se Bolgarija nikdar ne bo dala s turškimi mahinacijami zapeljati do nepremišljenih dejanj. Za varstvo kneževine je pa že vse za vse slučaje preskrbljeno. Zadnji čas se Bolgarija vedno bolj oborožuje.

Pariz, 15. febr. Poslopje ruskega konzulata v Sangaju je pogorelo. Konzul se je s težavo rešil.

Praga, 15. febr. Pred francoskim konzulatom so bile velike demonstracije za Rusijo in Francosko.

New York, 15. febr. Japonska je naročila 300 ambulantnih voz za ranjence.

Chabarovsk, 15. febr. General Linjevič je imenovan vrhovnim zapovednikom ruske vojske v Mandžuriji.

Razne stvari.

Od mrtvih — vstala. Iz Pariza se poroča: Neke stare dame, gospodične Klementine Ch., se je polastilo pred nekolikimi dnevi tako krčevito spanje, da so vsi navzoči mislili, da je mrtva. Preskrbeli so že vse potrebno za pogreb. Medtem, ko se je že molilo v sobi za njeno dušo in so se že oglasili pogrebni zvonovi, vstala je z veliko grozo dotičnica ter pričela hoditi po sobi. Ker se je tudi sama prestrašila pogrebnih priprav, splezala je na okno, dočim so pogrebci pobegnili, skočila skozi okno in se ubila.

Čudna smrt "Gazzetta di Venezia" poroča: Blizu Florence v neki vili se je ustrelil znani slikar Alfredo Vantini na tragičen način. Šle 26 let star je bil bolan na živcih (nevasteniden) in večkrat se je zapiral cele dneve v svojo sobo, ne da bi živi duši odprl vrata. Enkrat je izšel celo noč in ko se je vrnil se je zaprl v svojo sobo. — Stariši sluteč najhuje, poslušajo na vrata in ga kličejo. Kmalu slišijo pok puške, in ko poklicani ključavničar vrata odpre, dobiyo sina sedečega pred zrcalom z veliko rano na desnem senci in revolver poleg njega. Zraven pa je bila zadnja sika, katero je dovršil, na zvan: "Smrt". — Na podobi stoji vojak pred pokopališčem in meri na smrt, ki se mu prikaže v svitu bledega meseca. V vojaku pa je naslikal samega sebe.

Kdor ne zna nemško, pride v "luknjo". Nečuten dogodek se je zgodil, kakor poročajo "Lid. Nov.", pretekle dni pri okrajnem sodišču v Valdehau na Spod. Avstrijskem, v katerega okraju se nahajajo češke občine: Poštorná, N. Ves in Lohovec. Vrhila se je tam sodnijska obravnava; pri izpraševanju neke priče zahteval je sodnik nemški odgovor, in ko priča ni hotela in tudi ni znala nemško govoriti, ukazal je sodnik pričo — zapreti. In omenjena priča, navaden delavec, je bil v "luknji" dve uri.

Papeževa slika iz metalnih kril. Neki Fred Kempel, umetnik iz Milwaukee, je papeža Pija X. doposlal v božični dar njega (papeževo) sliko, sestavljeno iz samih kril metuljev. Slika je visoka 36 palcev in je umetnik porabil za nje sestavo 5000 metaljevih kril.

Novo šole. Šole za nervozne otroke zahteva v "Wiener mediz. Presse" dr. Stadelman.

Zakaj človek pije. To vprašanje je rešilo neko društvo treznosti tako-le: Eden pije, ker je vesel, drugi vsled žalosti; nemu je grlo prevlažno, drugemu presuho; temu je velelo piti po delu oslabeledo telo, onemu nalaga pitje brezdelje; ta pije, ker mu je odšel star prijatelj, oni, ker se mu je povrnil dober znanec; eden kuri, ker mu je mraz, drugi hladi s pitjem gorkoto; eden, ker je sam, drugi zato, ker je v družbi; ta bi se rad s pijačo ubranil spancu, oni bi rad zaspal; ta pije, ker se mu je ugnezdilo v domu veselje, oni pije po pogrebu. — Kolikor glav, toliko misli. Sedaj še pridejamo: Kolikor pijancev, toliko vzrokov za pitje.

Potovanje delavcev v Rim. Dne 19. marca 1904., na praznik sv. Jožefa in godevni dan papeža Pija X. se odkrije na lateranskem vrtu spomenik kršč. soc. delavstva. Radi tega se vrši 19., 20. in 21. marca mednarodno romanje delavcev v Rim, da proslave spomin umrlega Leona XIII in se poklonijo Piju X., ki se je precej pri nastopu svoje vlade potegnil za delavce in

deluje marljivo po vzgledu svojih prednikov. V to svrhu se je sestavila posebna komisija, ki že deluje, da doseže znižanje vožnih cen za delavce, ter preskrbi romarjem stanovanj in postrežbe. Sv. oče je obljubil, da vsprejme vse romarje v posebni avdijenci. V Avstriji se je udeleževalo 38 katoliških delavskih društev nabiranja za dotični spomenik.

Boj pisalnim strojem. To načelo je izdala vlada argentinske provincije Entre Rios. Spoznala je namreč, da je pisalni stroj krip, da so se državni dohodki v zadnjem letu zmanjšali. Kako je to mogoče? Odkar se pišejo sodnijski akti s pisalnim strojem, se porabi veliko manj kolekov kot popreie, ker se ne rabi več toliko pol papirja. Da pa to zmanjšuje državne dohodke, je samo ob sebi razumno. Zato je modra vlada predložila zbornici predlog, da se sodnijskih aktov ne sme pisati s pisalnim strojem.

Japonska narodna himna je najkrajša himna na svetu. Imenuje se "Kimi gajo" in se v prestavi glasi: "Naj bi trajalo vladanje našega cesarja 1000 let in še 8000 let dalj, dokler kamna ne bodo več skale in dokler mah ne bo več gosto rastel."

Nočno pribežališče za 10 000 oseb. Moskavski mestni zastop je sklenil, na mestne stoeške sezidati nočno pribežališče, kjer bo lahko prenočevalo 10 000 oseb. Stroški bodo znašali 3.800 000 rubljev (okoro 9 milijonov kron). S tem poslopjem bo združena tudi delavska borza.

Liberalci in usmiljene sestre. Liberalci ne morejo videti usmiljenk. Na Francoskem so sklenili, da morajo vse iz bolnišnic vun. Tudi v mestecu Vains je liberalni župan dal s silo izgnati usmiljenke iz bolnišnice. Takoj nato je pa nastal v Vainsu legar. Zbolelo je mnogo ljudi, a postrežbe ni bilo n bene. Kaj storiti? Hčeš nočeš so morali liberalci sami prositi usmiljenke, da so stregle bolnikom. So pač lepi človekoljubi, ti liberalci!

Preganjanje megle z elektriko. Iz Londona, kjer je megla izvanredno gosta, prihaja poročilo, da se je posrečilo, io pregnati. Znano je, da se da dim pregnati z elektriko. Profesor Lodge je poskusil na isti način pregnati tudi mestno meglo. V to svrhu je napeljal izolirano žico električnega stroja na vsučiliščno streho v Liverpoolu. In res se mu je posrečilo, kakor je poročal v neki učenjaški družbi, oprostiti prostor 50 metrov na široko meglo.

Velikan — nesposoben za vojaka. Ne prigrdi se čisto, da bi bil kdo radi velikosti za vojaštvo nesposoben. Vendar pa se je to zgodilo pariškemu velikanu Hugo, ki meri 229 m. Vojaška oblast bi bila prisiljena, za njega napraviti 3 m dolgo posteljo in posebno obleko. Hugo je rojen v Pireneah in je 24 let star.

Mlad skladatelj. V Kristijaniji se bo v kratkem predstavljala opera "Domovina", ki vzbuja občo pozornost. Njen skladatelj je star šele 15 let.

Versko gibanje v Parizu. "Domoljubna zveza Francozinj" je priredila v Parizu shod, ki se ga je udeležilo čez 5000 oseb. Govorila je baronica Reille o krivicah, ki se gode katoličanom v Franciji. — Krščansko demokratično društvo "Sillon" prireja po več shodov na teden, na katerih se razpravlja o organizaciji katoličanov.

Prozorni dežniki. Najnovejša na polju mode so prozorni dežniki. Ta iznajdba bo posebno veselila dame, ki so lepega obraza in sloke postave, ker dežniki ne bodo zakrivali njih lepote. Iz česa bodo ti dežniki napravljeni, iznajditelj še noče povedati.

Najdeni starodavni rokopisi. V papirusovih zbirkah berlinskega muzeja so našli dele Sofoklejeve drame "Achalon Syllogos", ki se je poznala doslej samo po naslovu. Akademija berlinska bode objavila rokopis. Našli so nadalje v Oxfordu Aristotelovo pismo "Protreptikos", v britanskem muzeju pa dramo Neofronovo "Medea".

Primorske novice.

p Gorliško plemstvo je dobilo knjigo, v kateri so zabeleženi vsi podatki iz matrik, ki se tičejo plemstva poknežene grifje gorliške in gradiščanske. Sestavil jo je g. Ludovik Schiviz pl. Schivizhofen.

p Ustreljena v šali. V Grici se je prigodila nesreča s sobno puško. Štiriindvajsetletna gđna Roza Čatič je našla sobno puško svojega očeta. Sprožila jo je za poizkušnjo in ker ni ustrelila, je mislila, da ni nabasana. Pri vratih vatopi prijateljica dvanajsetletna Elizabeta Bernardis. Hoteč jo zašalo prestrašiti, nameri Roza vanjo in sproži. To pot se je pa sprožila puška. Elizabeta je dobila v sence poln strel drobnih zrn. Ni mnogo nade, da okrevi.

Mučenje vojakov.

V nemškem državnem zboru namera vajo staviti nekateri poslanci predlog, naj vojna uprava naznanja vsak mesec vojakom in častnikom vse obsodbe vojaških sodišč, ki se tičejo mučenja vojakov. Istočasno naj se vojake vedno pouči, kako se morajo pritožiti. Vsakega častnika ali podčastnika, ki je obsojen radi mučenja vojakov, se mora izključiti iz armade.

Italijanska pravna akademija.

Vladni krogi se bavijo z ureditvijo italijanskega vsučilišnega vprašanja, da najdejo primeren prostor za pravno akademijo, ki se ima ustanoviti. Zadnje dni sta bila na Dunaju tirolski in tržaški namestnik. Zadnji čas se je imenovala Gric kot kraj, kjer se ustanovi univerza, a zdaj ne pride več v poštev. Govori se, da tudi Trst ne bo izbran sedežem italijanske pravne akademije, temveč, da se bo v Gradcu ustanovila ital. univerza.

Na znanje!

Ali ste že blagovolili ponoviti svojo cenjeno naročbo na

„Slovenca“?

Ponovite naročnino takoj, da se vam list redno dopošilja.

Cena je razvidna na glavni listi.

Naznanilo. 246 3—1

Zahvaljujem se za doslej mi obilno izkazano zaupanje kot poslovođa v čevljarški delavnici pokojnega g. Hrovata, obenem si pa usojam naznaniti, da z dnem 26. februarja izstopim iz te delavnice in vstopim v ono gospoda

AVGUST MATÉ, Sv. Petra cesta 32

katero najtoplejše priporočam vsem svojim cenjenim naročnikom, osobito veleč. duhovščini in beležim najodličnejšim spoštovanjem

Franc Golob.

Proda se posestvo 243 2—1

s poslopji in 40 orali zemlje, s katerim je združena krčmarska in mesarska obrt. Poizvedbe iz prijaznosti v župnišču št. vidskem na Planini.

Išče se zanesljivo dobro 251 3—1

kuharico

za neko ljubljansko večjo gostilno. Več se poizve v posredovalnici F. Novotny, Dunajska cesta 11.

Vendelin Stare

trgovec

Stefanija Stare roj. Kuštrin

poročena.

Ribnica 14. februarja 1904. Ljubljana.

Čuk.

Predpustna priloga „Slovincu“ štev. 36, dne 15. februarja 1904.

Čuk se je oženil.

Čuk se je oženil, tralala,
Sova ga je vzela, hopsasa.

Čuk je rekel: „Meni groš, groš, groš!
Drugi naj imajo knof, knof, knof!“

Sova gospodična, huhuhu
z mano bo delila prov lepú.“

Čuk je liberallec, kajpada,
sova je pa Nemka, ach ja ja.

Osel je zarigal: „i-a-a“,
pa sta zaplesala hopsasa.

Sova bila mlada, čuk pa star,
milo je zastokal: „Oh nikar!“

„Zdaj si me poročil, dedec star,
boš pa z mano plesal v par, par, par.“

„Dajte, pomagajte, čuk, čuk, čuk!
mene v udih trga tuk tuk tuk!“

Čuk na grablje stopi bum bum bum,
vdar'jo ga po nosu trum trum trum.

„O proklete grablje ju ju ju
sova me speljala, u-u-u!“

„Padarja poklič' te brž brž brž,
Čuk, ti se za nos pa drž, drž, drž.“

Padar brž priteče, joh, joh, joh,
čuku kri odteče, oh, oh, oh!

Narod slovenski!

Velike samo nas morejo rešiti ideje
Vpričo temu je sveta dolžnost zbirati dra-
gulje kulturnega našega življenja. In to smo
hoteli povedati. Vsled tega pa pozivljamo
slovenski svet, tebe, torba kulture, napredno
učiteljstvo naše in tebe, pismotvor akademije
izza oštarijskih miz in vas vse, ki vam še
bijejo srca na pravem koncu: Vzdravimo
se! Spanja je bilo dovolj! Dela se hoče!

Zbira se vse: modovnice starih peči,
piskri starinski, pradedov suhe kosti. Shranja
se vse: Davni mehurji in fajfe, cofi svilenih
čepic, avbe in peče.

Vsled tega je narodnapredna stranka
sklenila, ustanoviti nov muzej, arzenal kul-
ture in napredka. Moč bo izhajala iz njega
za našega stremljenja težke borbe. Kaj je
glavni znak našega časa? Pogubni klerika-
lizem! Kaj pije našemu narodu mozeg in kri?
Klerikalna zloba! Kaj nas tišči k tlom in
nam sedi na vratu? Liguorijanska morala
brezdušnega klerikalizma!

Edino sredstvo je, da pokažemo svetu
njegovo pravo podobo! To je namen našega
muzeja. Pozni vnuki bodo hodili proučevati
sem roparsko delovanje klerikalnega zmaja.

„Muzej klerikalnega zmaja“ bo naslov temu
naprednemu blagonosnemu zavodu.

Pokazali bomo svetu klerikalizem v nje-
govih odpadkih. Vsa prispevek hvaležno
sprejmemo. Obračamo se do tebe, mili slo-
venski narod, da ne pustiš nobenega od-
padka klerikalizma v pozabljenosti, ampak,
da ga vestno vpošlješ nam! Vknjižili ga bomo
natačno in razstavili javno. Dobrodošli so
vsi odpadki, telesni in duševni. Opozarjamo
te zlasti na skrivne kraje, ker skrivno je
delovanje klerikalizma. Ne strašite se smrada,
ne bežite pred blatom! Tam so belegi kul-

ture, po katerih hrepeni napredno razum-
ništvo!

Zbirajmo jih, ohranjajmo jih sebi v bo-
drilo, poznam unukom v pouk! V tem zna-
menju nam je zjamčen kulturni polet.
Njemu pa služimo mi. Radevolje odpiramo
predale svoje za to vzvišeno delo. Sreče in
stare — vse sprejmemo, vse razstavimo —
mi, napredni muzej nazadnjaških ekekre-
mentov. Poletite, razumniki, in zbirajte! Mi ča-
kamo.

Uredništvo »Slov. Naroda«

Političen položaj v predpustu l. 1904.

Moderna.

Namajaj grško črno tav,
Čaroben njen je mav:
En kol navzdol, en kol počez — — —
Ta tav čaroben je zares! — — —
Namajaj grško črno tav,
Čarobno je podobna gav
gam!

Olgan pred sodbo.

»Vi ste bili aretirani, ko ste gnali svinjo
pred »Narodno tiskarno«. Poizvedbe govore,
da ste svinjo ukradli v nekem župnišču. Ali
priznate svoj zločin? — Olgan: Nikar ne
zamerite, gospodje! Bral sem v »Narodu«
poziv, da se naj vse farovške svinjarije tje
pošljejo, sem pa ukradel farovško žival, da
jo gospodom pripeljem.

Vestno gospodarstvo deželnege odborna.

Iz zanesljivega vira čujemo, da je de-
želni odbor sklenil, da se deficit dežele
kranjske, ki znaša lepo svoto dveh milijonov,
plodonosno naloži v kranjski hranilnici.

Harambaša zopet na delu.

Harambaša, ki zbira razne reli-
kvije znamenitih mož, išče, kje bi dobil
Dežmanove grablje. Najprvo naj poišče mej-
grabljami na Visokem, ako niso slavne Dež-
manove grablje morda tje zašle.

Srečkanje.

Ali bo kranjski deželni zbor zazpuščen?
Ea doj, teta noj, tika taka, srba raka,
naše dajne in nehajne, hajne, hajne, vija
vaja, ven!

Kje bo stal Prešernov spomenik?

Odbor za Prešernov spomenik je ikal
po vsej Ljubljani prostora, kam bi postavil
spomenik, kateri bo kmalu izdelan. Merili
so, postavljali planke tu in tam, a niso mo-
gli najti prostora. Ko se vsi upehani vrnejo
domov, stavi eden predlog: »Vprašajmo Pre-
šerna samega! Pokličimo v špiritistiški seji
njegovega duha! — Prirede sejo. »Če si
tukaj, veliki slovenski pesnik, daj zname-
nje!« zakliče svečano predsednik. — Miza
trikrat potrka. — »Napiši torej na listič, kje
bi ti sam najrajši bival v beli Ljubljani!«
— Molk. — Skrivnostno se premika svinč-
nik po lističu. — Predsednik ga tresoč
vzame v roke in bere drhtečim zboroval-
cem: »V oštariji pri zlatega jagnjeta.«

Smola.

Velika smola je, če zapre preiskovalni
sodnik dekleta, češ, da je pisala znana pisma
glede tatvine pri Wagenpfellu, pa se potem
izkaže, da je bil sum neopravičen. Še večja
smola je, če zapre isti sodnik v isti zadevi
drugega dekleta, pa se drugi izkaže, da je
bil sum zopet neopravičen. Največja smola
pa bo, ko bodo zaprli tretjega dekleta glede

tistega pisma, pa se bo izkazalo, da ne zna
niti pisati.

Ljubljanska basen.

(Besedna uganka.)

Sli so po svetu hren, riba in arnik.
Hren je izvaljal solze Slovanom in Edinosti.
In mislili so, da je slovanska vzajemnost, pa
je bil hren. Riba je bila opolzla in se je iz-
muznila, kdor jo je hotel prijeti. In so de-
jali nekateri, da je neukrotljiv krokodil, da
je som, pa je bila navadna gladka, slezasta
riba. In arnik se je dal soliti in bil osoljen
in slan, zelo slan; pa za postni čas je bil,
za mačka je bil in dolčas je vladal ob
njem. Pa so se menili, da je Slovan, pa je
bil le slan, namreč arnik. In hodili so po
svetu hren in riba in arnik, in so prišli tudi
v Ljubljano in tam so sklenili skupaj živeti.
In so se v ljubezni stianili, da bi se bili
kmalu zmečkali, in odkrojil se je kos hrena
pri tem in poginil je arniku rep. In živeli
so taki še dolgo vrsto let in morda še žive.

Nauk: V Ljubljani je poceni življenje.
Pridi in živi v Ljubljani, ker tam se godi
slabo edino le — mesarjem!

Ljubljanski trgovci

so poslali vodstvu narodno napredne stranke
prošnjo, naj zatre socialnodemokratsko kon-
zumno društvo. V vodstveni seji je bil pred-
log odbit, ker so obljubili socialni demo-
kratje, da bodo zavijali sir v papir preostalih
števil »Slov. Naroda«.

Narodno-napredna stranka

je sklenila, da ustavi letos »Ljubljan. Zvon«,
ker ne trpi v svoji sredi nobenega mežnarja.

Nova izdaja Prešernovih poezij.

Zbor modernih slovenskih pisateljev je
sklenil izdati svobodomiselnno izdajo Prešer-
novih poezij. Ker je »Krst pri Savici« pre-
več klerikalna, se je poverilo Aškercu, da ga
prepesni pod naslovom »Kopelj v Brahma-
putri«.

Bob iz Kranja.

I) Fik: »Ali bomo letos kaj klali na
sokolski maskaradi?« — Starosta: »E, nič!
lani so te tercijske babe naših prvakov
na svinjo nosove vihale, letos pa Koroš hoče,
da naj gremo v klavnico, ne pa v »Čital-
nico«, in da naj plačamo klavnične pristoj-
bine tri groše.« — Fik: »Kaj bo to tri
groše! Jaz bom zavoljo onega tam plačal
klavske pristojbine sto kron.« — Starosta:
»Ti si pa častnik!«

II) Kmet iz Cerkljan: »Ljubi moj Gaš-
per! Kam so Te pa skrili pri »Gorenjcu«?
Zastonj te iščem!« — Gašper: »Bežal sem
proč, ker me je ta jérhovina hotela, med ži-
vimi izstradati. Dobro, da ne služim Maj-
diča!«

III) Mari: »Ali ima Kókalica še »ta sre-
brno?« — Pepi: »Ne več! Gospod dereh-
tar jo je moral dati v zastavo k sodniji, ker
je nekaj zmanjkalo.«

IV) Ciril: »Ali ne napreduje Kranj?«
Saj smo še rotovškega orla preferbali! —
Malkontent: »Le trdno se drži Nemcev v
deželnem zboru; če postaneš letos naš žu-
pan, boš lahko naredil orlu namesto peruti
— grabljev.«

Pivska vbojlivost.

V cerkvi: Na mislite, da alkohol člo-
veku kaj moči dá; le na videz, samo za
trenotek ga zdravi: alkohol je za človeka,
kar bi č za konja.

V gostilni: Zabožjovoljo, kaj pa delate,
ko so gospod tako rekli, da ne! —
Bičamo se!

Vedno obstrukcija.

Ivan: Vlada, le pazi! Ako razpustiš de-
želni zbor, in izgube liberalci toliko man-
datov, da pridejo v manjšino, potem bo de-
prišla naša stranka v novi deželni zbor na
čolniju, katerega jadro bo polnila obstruk-
cijska sapa. — Heinrich: Na koga pa mi-
slite vi razširiti volilno pravico, ako jo že
klerikalci narede splošno in enako? — Ivan:
Mi bomo obstruirali za z oženje volivne
pravice.

Liberalni generalni štab

je sklenil, da bo z minami pogнал v zrak
katoliško-narodne trdnjave. Naročena sta že
dva osebná inženirja korojskega cesarja, ki
predlagata, da se rabijo kot razstreljivo na
prah zdrobljeni knofi, pomešani z žveplom
dr. Tavčarjevih govorov. Tudi general Kuro-
patkin misli porabiti to razstreljivo, ako se
obnese v liberalno-klerikalni vojski na Kranj-
skem.

Pri deželnem odboru.

No, kaj bi pa vi radi, mamka? — Sem
prišla podpore prosit. — Ne damo nič pod-
pore, ker Šusteršičeva obstrukcija žrè, žrè,
žrè. — Ravno zato nam morate dajati pod-
pore, da ne bo vsega obstrukcija požrla.

Kaj pa je to:

»Narodno-napredna stranka?« — Tista, ki
je s svojo narodnostjo uničila, kar so Slo-
vinci v tridesetih letih napredovali.«

Kaj je dovtip?

»Če kdo tako debelo zine, da se lahko
dovtipje.« — »Kaj pa je slab dovtip?« —
»Če pravijo liberalci, da so prijatelji ljud-
stva.«

Pregovori.

Kralj Midas je imel oslovsko ušesa, zato
je nosil visoko kučmo potegnjeno čez ušesi
in tako skrival svoj oslovski priveseček. Dan-
danes niso kučme nič več v modi, pač pa še
oslovsko ušesa; čim daljša so tim moder-
nejša.

Nekateri ljudje prikrivajo z besedami
svoje misli, drugi zopet razkrivajo z besedami
svojo neumnost.

Če slepec slepca vodi, oba v jamo pa-
deta; ako pa pijanec pijanca vodi, pa padeta
oba v gostilno.

Za domovino se veliko vpije, še več pa
spije.

Kaj vse človeka jezi?

1. Če pri taroku napoveš pagata, ga iz-
gubiš, in potem komar še trdi, da si slabo
igral.

2. Če loterist dvakrat na iste številke
stavi, vtetjè ko ne stavi več, pa vse tri
številke pridejo.

3. Če lovec zajca strelja, pa svojega psa
ustreli.

4. Če imaš sanje, da ješ okusne mesene
klobase, ko se pa zbudiš, vidiš, da si se v
spanju v prst ugrznil.

Kaj je raztresenost?

Raztresenost je, če iščeš pipe, da bi ka-
dil, pa jo že imaš v ustih.
Če kvartac napove pagat ultimo, a ga
nima v roki.

Če ti žena skuba za večerjo v obličah
krompirja, pa sneš oblice, krompir pa pušiš.

Angleško ruska vojaka.

London. Ko so Japonci izvedeli, da so
Rusi bombardirali Hakodate, leteli so iz vseh
krajev Japonske ob morskó obrežje, vlegli
se na trebuhe in s toliko silo pihali v vodo,
da so na morju nastali velikanski valovi,
vsled česar se je ruska mornarica v Ja-
panskem morju vsa potopila.

Pariz. Londonska borza je razpisala
službo poročevavca, ki bi izdeloval dopise
o rusko-japonski vojski. Izmed prosilcev so
kot najspodobnejšega izbrali Friderika
Malovrha.

Vaj-haj-vaj. Ko je došla japonski mor-
narici prva pošiljatev od žalske pivovarne,
so Japonci navdušeno napadli Port Artur.
Admiral Togo je takoj odposlal Hribarju
časten meč. Ko so bili Japonci odbiti, so
našli, da se je pivo pokvarilo, in admiral
Togo je zahteval meč nazaj, vsled česar je
moral izostati dvoboj z nadporočnikom
Bückhelom.

Sŭul. Ko je korojski cesar Li-Hsi pre-
bral sobotni »Narodov« članek, v katerem
pravi dr. Tavčar, da bi liberalci pripravljeni
na volilno borbo kakor general Kuropatkin
na vojsko, je naročil zunanjemu ministru,
naj sklène takoj zavezno pogodbo s kranj-
skimi liberalci. Po vojski si bosta obe
stranki delili uspehe svoje zmage.

Port Artur. Poroča se, da se je admiral
Aleksejev obrnil na Vrhniko in vprašal
gospoda Kotnika, če bi mu ne prodal svo-
jega parnika, ki smo ga že videli na Ljub-
ljanci, ruski državi, da se tako rusko bro-
dovje pomnoži. Kupčija se bržkone sklène,
ako ne bo ugovarjal grof Goluchowski, češ,
da se krši s tem nevtralnost naše države.

Ravnokar čujemo, da so vjeli veliko
število rusov, katere odpošljejo v Ljubljano,
da jih snedo ljubljanski kazinotje na pepel-
nično sredo. S tolikim veseljem ljubljanski
kazinotje še niso jedli rusov kakor letos.

Najnovejše brzovjavke.

Lhasa. Dalai Lama je imenoval arhi-
varja Askerca zavoljo njegovih preprečni-
jih zaslug za Budo in Brama svojim tajnim
svetnikom.

Kamnik, 15. febr. Kamniški dom je pre-
šel v roke liberalcev. Pa hvala Bogu — samo
za današnji dan.

Trst. Tu se je ustanovila posredova-
ujem »Edinosti« nepristranska —
stranka.

Iz življenja.

Pri ljudskem popisovanju.
Komisar: »Oče, imate tudi kaj živine?« —
»I, en kos krave imam!« — Komisar:
»Jaz bom zapisal celo!«

Nepoboljšljivi otroci. Na-
biralec: »Prosim, gospa, za letni donesek
društva za poboljšanje zanemarjenih otrok!«
— Gospa: »Za božji čas, sedaj že dvanajsto
leto plačujem! Ali se ti paglavci še sedaj
niso poboljšali?«

V službi. Dekla: »Oh gospa, kako
sem Vam hvaležna! Ko sem prišla k Vam,
nisem nič znala; Vi ste me pa toliko na-
učili!« — Gospa: »Res sem imela s teboj
velike težave; sedaj pa vendar nekaj znaš!«
— Dekla: »Sedaj pa tudi lahko vidite, da
za to plačo ne morem več pri Vas ostati!«

Pametno. A. »Čudno se mi zdi da
si stanovanje najel tako daleč od postaje!«
— B: »To se meni zdi prav pametno. Če
me kdo obišče, pride eno uro kasneje in
odide eno uro prej!«

Pred sodiščem. Zagovornik:
»Prosim za mojega varovanca mile sodbé.
Tatvina, ki jo je izvršil, je bila lahka!« —
»Kaj«, — odgovori toženeč — »če kaj takega
trdite, še ne veste, kaj se pravi krasti!«

Potreba. A.: »Vaša služba ne nese
toliko, da bi se mogli ženiti!« — B.: »Se-
veda ne; ravno zato se pa moram!«

Zamorska ljubezen. A.: »Kaj

pa je z Vašim prijateljem, ki je šel pred
nekaj leti med zamorce?« — B.: Tri leta
je med njimi misijonaril in vse spreobrnil,
tako so ga radi imeli. Ko pa je hotel pro-
iti, so mu v znak hvaležnosti napravili častno
večerjo, pri kateri so ga zbog same ljubezni
sneli.«

Mačka ga je rešila. A.: »Že
davnaj bi bil moral lakote umreti, če bi me
ne bila moja mačka rešila!« — B.: »Kako?«
— A.: »Desetkrat sem jo prodal, vselej za
eno krono, pa je vselej prej prišla domov
kakor jaz!«

Pred sodnikom. »Jože, Vi ste
rekli sosedu, da je osel in on je Vam
dejal, da ste norec. Ali je to res?« — Oba:
»Res je, gospod sodnik!« — Sodnik: »Če
sta res to, kar sta drug drugemu očitala,
kaj pa hočeta tukaj!«

Prvi bolnik. Zdravnik: »Prvega
bolnika torej imam in ga zdravim za mrzlico.
Sedaj moram paziti, da mi ne umre za kako
drugo boleznijo!«

Trebuh.

Črtica iz somatologije.

Obilnost ali pomanjkanje pri človeku
naznanja trebuh. Grdo je, če je prevelik,
hudo, če je premajhen; kaj šele, če ga nič
ni! Zatorej je menda pravo pogodil tisti, ki
je dejal: »Če bi človek že družega ne imel,
kakor trebuh, bilo bi že nekaj!«

Zavzema pri telesu to, kakor vsaka
dobra stvar — »zlató sredo«. Če bi
imel kaj govoriti o politiki, pristevali bi ga
»centralistom«, toda bil bi v nevarnosti, da
si pokvari z n a č a j! Dovzetan je za vse
dobro — torej pravi »optimist« — in v
kakešni meri sprejemlje vaše dobrote, v taki
meri kaže tudi svoj o b s e g, čim več, to-
liko večji. Samosvoja ljubezen človeka v
marsikem lahko premoti; zato ni čudo, da
se tudi v trebuh kdo tako zagleda, da vse
po njem »požene«, ali da ga ima celo za
bogá (trebuh), kar se je godilo že ob času
sv. Pavla apostola (list Filipljanom 3, 19.)

Zivina se lahko v rejo dá, če zmanjka
klaje in krme, pri trebušni reji tega ni,
marveč vsakdo ga mora imeti v »lastni re-
žiji«; kajpada se je treba pri tem ravnati
po naukih prave modrosti, sicer se trebuh
lahko »zvrže« in postane — v a m p, kar
ni posebno delikatno ne za oko, ne za uho.

Sliši se včasih, da ima kdo trebuh kakor
b o b e n. Da se to doseže, svetuje g. Okič,
(Kneippov naslednik), naj ga redi s k r o m -
p i r j e m. Tudi pred dobrimi sto leti je
že isto trdil Pavel K n o b e l v pesmi od
krompirja, kjer pravi, da je ta gostač
(krompir) že »mnogo tisoč ljudem čeva in
trebuh razširil«. Dolenjci okoli Sent Jerneja
pa imajo še boljše pomočnik, da zvišajo nje-
govo t e ž o, kakor pravi domača pesem:

»Ljudje splah dobro živé.
p u r m a n e, g o s i r e d é.
Če je kakšen trahament,
vaga trebuh še čez c e n t!«

V prejšnjih, boljših časih, ko še ni bilo
teh preklicanih klerikalcev, so se z obsež-
nostjo tega telesnega dela posebno odlikovali
kmečki župani; sedaj pa, ko se je vsled »se-
bičnih namenov klerikalcev in njihove ni-
kdar site bisage naš kmet popolnoma po-
mekškanil in poživinil ter postal k večjem
pol človek« — kakor uči dr. Tavčar, — je
trebušnost kmečke ljudi zapustila. Zato je pa
med neklerikalnimi trebuhu najznamenitejši
dr. Tavčarjev, o katerem njegov lastnik sam
trdi, da se mu »vkljub vsi klerikalni nevošč-
ljivosti dobro redi in pase ter da ga noben
še tako tonzuriran »pop« ne more »zamaše-
vati.« — Mora že vedeti, čeprav ne drži ve-
liko na čudeže!

Navadno se človek izpotakne ob kamen;
če pa tega ni, je dober tudi trebuh, da se
vanj obregne, n. pr.: »Kaj Vam nič sitnosti
ne prizadeva to, da imate tako debel tre-
buh?!« — »Ne posebnih, le to je sitno, da
me vsak o s e l o tem poprašuje!«

Da kdo pred kom na trebuhu leži — v
znak servilnosti, — to se lahko primeri; da
bi pa človek komu bil v trebuhu — to je
nekaj posebnega. Komu se milo ne stori, če
bere v »Narodu«, da bi naši liberalci s ško-
lom še kako potrpežli, pa to je zlomek —
ker mu dr. Šusteršič tiči v trebuhu! Človek
misli, da bo »zdajzaj« slišal klicati na pomoč.
Kaj takega je mogoče le na Kranjskem in
pa — v deveti deželi!

Pri vojakihi smejo debel trebuh imeti
menda le višji častniki. Zato ima tudi sle-
hrn konja, ker je za peš-hojo preneokreten;
pri navadnem vojaku je pa že preskrbljeno,
da »dá cesar pol hleba — in kar je treba«,
preveč pa ne, da mu ne zraste trebuh. Če je
pa pri katerem izjema, mora pa tudi kako
grenko slišati, n. pr.: »Kopač! trebuh notri,
praa vun!« Pa kako bo to šlo, kaj ne, ker
je kajon tako »izfutan«, kakor da bi se bile
vse kuharice po mestu vanj zaljubile!

Tudi pri dijakih velja: »Plenus venter
— non studet libenter«. Zato pa študentov-
ske gospodinje že skrbé, da slabega uspeha
v šoli ni kriva preobilna hrana. Poln trebuh
je moral imeti Martin Luter, ker se je po-
gostoma podpisaval »dr. Plenus«. Tudi nje-
govi spisi kažejo, da mu ni primanjkovalo
tega, kar ugaja trebuhu.

Nadloga je za človeka debel trebuh, pa
tudi nevarno je, zlasti, če koga »smeh lomí«. Res
je, da se takrat za trebuh prime (ka-
kor, če je v skrbeh, za glavo), pa če bi se
razpočil, bil bi vendar križ, ker ni dosedaj
še nobene »vzajemne zavarovalnice« zoper
tak »razpok«. Da se ta sitnost odpravi,
treba je posebnega zdravljenja, kar Nemec
imenuje: Entfettungskur. Kdor pa tega ne
zmore, ima pa tudi zanesljivo in ceno do-
mače zdravilo: skozi osem dni naj si vsaki
večer, predno leže spat, namaže trebuh s
tešč slino, pa bo rešen te pokore, in bo tudi
za eno skušnjo bogatejši!

Kaj pa je vzrok, da se kdo po trebuhu
valja? — Izvedenci pravijo, da je trojno
mogoče: ali ga trebuh boli, ali je
znorel, ali je pa v liberalno
stranko stopil. Sitno je, naj bo že to
ali ono.

»Kdor hoče iti na Dunaj, — mora pu-
stiti trebuh zunaj,« pravi prigovor. Na ljub-
ljanski šrangji pa tega ne zahtevajo in je za
meščane menda tudi bolje. Ob času škofij-
ske sinode se je »Narod« čudil, koliko »ti
žegnani trebuhu pojedó«. Kaj, če bi bili go-
spodje duhovniki trebuhe zunaj pustili! Ne-
kaj tisočakov bi bili morali ljubljandanje
pogrešati!

Ker je trebuh zelo občutljiv, imajo Ki-
tajci tudi za najbolj občutljivo kazen to, da
si mora obsojenec trebuh razparati. Da se
pri tem izgubi korajža, kaže to, da vdrugič
tega nihče več ne stori.

Kdor zna »s trebuhom govoriti«, — si
lahko z njim kruh služi. Pa kakor ni vsak
človek za »politik«, tako tudi te umet-
nosti ne zna vsak; pač pa je veliko ljudi, ki
morajo »s trebuhom — za kruhom«.

Trebuh ima tudi svoj »god«, in sicer
na »pustni dan«, kakor poje Pavel Knobel:

»Muzike se glasijo
po mestih in vaséh;
trebuhu se pasejo
'nu šir'jo po gostéh.«

